

Hydrobiologia na XXXVII Kongresie ACFAS

(Montreal, Kanada, 6–8 XI 1969 r.)

Na Uniwersytecie Montrealskim odbył się kolejny Kongres ACFAS (Association Canadienne-Francaise pour l'avancement des Sciences — Kanadyjsko-Francuskie Towarzystwo Rozwoju Nauk). Organizacja ta, powstała w 1923 r., zrzesza placówki naukowe zajmujące się działalnością badawczą w tak różnych dziedzinach, jak matematyka, chemia, fizyka, nauki techniczne, biologiczne, humanistyczne i ekonomiczne. Kongresy ACFAS odbywają się obecnie co roku w różnych ośrodkach naukowych Quebec i Ontario. Omawiany Kongres różnił się od poprzednich tym, że miał głównie charakter organizacyjny. W 10 obradujących sekcjach omawiano aktualne programy badawcze różnych placówek naukowych, ich możliwości finansowe i kadrowe, oraz problemy koordynacji badań i współpracy.

Zagadnienia hydrobiologiczne omawiano w czasie obrad podsekcji „Zoologii,

ekologii i entomologii", na dwu kolejnych zebraniach. Pierwsze z nich poświęcone było problemom oceanografii, drugie — problemom badań wód śródlądowych.

Obradom oceanograficznym przewodniczył prof. P. Brunel (Uniwersytet Montrealski), a referaty wygłosili: prof. G. Lacroix (Uniwersytet Laval) i J. Bergeron (Ministerstwo Przemysłu i Handlu). Mówcy wskazali, że badaniami morza zajmują się obecnie trzy uniwersytety w Quebec: Mc Gilla, Montrealski i Laval. Ten ostatni posiada bogate tradycje w tej dziedzinie i nadal prowadzi intensywne prace w oparciu o liczną kadrę pracowników naukowych i studentów. Terenem badań jest rejon ujścia rzeki Św. Wawrzyńca. Prowadzą tu badania również trzy pracownie Uniwersytetu Montrealskiego. Stosunkowo najszerszą problematykę morską reprezentują prace tzw. Ośrodka Badań Morskich (Marine Sciences Centre) przy Uniwersytecie Mc Gilla. Ośrodek dysponuje stacją biologiczną na Bermudach, gdzie prowadzone są badania oceanograficzne. Zajmuje się również wodami arktycznymi. Plany badawcze Ośrodka są ściśle związane z Międzynarodowym Programem Biologicznym. Referenci zwrócili uwagę na stosunkowo słaby rozwój oceanografii fizycznej i chemicznej, ichtiologii i badań produkcji pierwotnej w omawianych placówkach.

Problemy badań wód śródlądowych przedstawiono w dwu referatach. Pierwszy pt. „Badania limnologiczne” wygłosił prof. G. Leduc (Uniwersytet Sir George'a Williama), drugi pt. „Ichtologia” — P. Bouchard (Ministerstwo Turystyki, Łowiectwa i Rybactwa). Badania biologiczne w wodach śródlądowych prowadzą placówki uniwersyteckie, tzw. „Service de la Faune” oraz pracownie biologiczne Ministerstwa. Badania uniwersyteckie mają charakter teoretyczny, badania pozostałych placówek ściśle wiążą się z potrzebami praktyki. Problematyka badań wód śródlądowych (50 tematów prowadzonych przez 25 placówek, w tym 8 uniwersytetów) przedstawia się następująco: bezkręgowce (bez owadów) — 24%, ekologia i odżywianie się ryb — 22%, zanieczyszczenia — 18%, entomologia — 14%, mykologia — 12%, roślinność — 2%, fizyko-chemia — 2%, inne 6%. Najwięcej prac limnologicznych prowadzi Uniwersytet Montrealski (pracownia prof. E. Magnina — 10 tematów, pracownia prof. P. Jolicoeura — 3 tematy) oraz Uniwersytet w Waterloo (pracownia prof. G. Powera — 6 tematów). Referenci podkreślili, że w ramach poszczególnych tematów zaznacza się duża nierównomierność zainteresowań badaczy. Na przykład w ichtiologii stosunkowo dobrze reprezentowana jest morfometria, systematyka, biologia i ekologia, a w bardzo niskim stopniu — genetyka, zagadnienia behawioru i ewolucji.

Po referatach wywiązała się ożywiona dyskusja, głównie na temat planów badawczych i finansowych poszczególnych placówek. Ułatwiło ją udostępnienie powielonych tekstów referatów i innych materiałów kongresowych.

Referaty wygłaszane na kongresach publikowane są w krótkich streszczeniach w „Annales d'ACFAS”.

A. Stańczykowska